

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS ŠIAULIŲ APYGARDOS SKYRIUS

SPRENDIMAS

2024 m. lapkričio 22 d. Nr. 21RE3-183 (AG3-171/25-2024)

Šiauliai

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Šiaulių apygardos skyrius (toliau – ir Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Giedriaus Jakubėno (posėdžio pirmininkas), Vaidos Jakubauskaitės (pranešėja), Danutės Kulikauskienės ir Svetlanos Sinkevičienės, sekretoriaujant Ingridai Mačiulienei, dalyvaujant pareiškėjui „Asmeniui X“,

Komisijos posėdyje žodinio proceso tvarka nuotoliniu būdu išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjo „Asmens X“ skundą atsakovui Policijos departamentui prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos dėl sprendimo panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus

Komisija

n u s t a t ė:

pareiškėjas „Asmuo X“ (toliau – ir Pareiškėjas) 2024 m. spalio 22 d. skundu „Dėl Policijos departamento prie Vidaus reikalų ministerijos sprendimo“ (toliau – ir skundas) kreipėsi į Komisiją, prašydamas panaikinti Policijos departamento prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos (toliau – ir Atsakovas arba Departamentas) (duomenys neskelbtini) sprendimą Nr. (duomenys neskelbtini) „Atsisakyti „Asmeniui X“ išduoti apsaugos darbuotojo pažymėjimą“ (toliau – ir Sprendimas) ir įpareigoti Atsakovą iš naujo išnagrinėti Pareiškėjo prašymą.

Lietuvos administracinių ginčų komisijos pirmininko 2024 m. spalio 22 d. sprendimu Nr. 18R-766 Šiaulių apygardos skyriui pavesta spręsti skundo priėmimo klausimą, o skundą priėmus, bylą nagrinėti.

Skunde (b. l. 1) Pareiškėjas nurodo, kad 2021 m. sausio 25 d. buvo nuteistas dėl nesunkaus sveikatos sutrikdymo pagal Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso (toliau – ir BK) 138 straipsnio 1 dalį. Teismo nuosprendžiu jam vieneriems metams buvo atimta teisė dirbti apsaugos darbuotoju. Pasak Pareiškėjo, paskirtą bausmę jis yra atlikęs, pažeidimų nėra padaręs, todėl su Sprendimu nesutinka. Pareiškėjas pažymi, kad augina du vaikus, todėl apsaugos darbuotojo pažymėjimas ir darbas jam yra labai reikalingi.

Atsakovas atsiliepimu nesutinka su skundu ir prašo jį atmesti kaip nepagrįstą.

Atsiliepime (b. l. 17-18) nurodyta, kad (data neskelbtina) Pareiškėjas Departamentui pateikė prašymą Nr. (duomenys neskelbtini) išduoti apsaugos darbuotojo pažymėjimą (toliau – ir Prašymas). Prašymo nagrinėjimo metu atlikus Lietuvos Respublikos asmens ir turto saugos įstatyme (toliau – ir Įstatymas) ir Lietuvos Policijos generalinio komisaro įsakymu Nr. 5-V-928 patvirtintame „Apsaugos darbuotojo, tarptautinių inkasatoriaus ir inkasavimo pažymėjimų išdavimo, galiojimo panaikinimo, inkasavimo pažymėjimo naudojimo ir informacijos policijai teikimo tvarkos apraše“ (toliau – Tvarkos aprašas) numatytus patikrinimus buvo nustatyta, jog (data neskelbtina)

įsiteisėjusiu teismo nuosprendžiu Pareiškėjas pripažintas kaltu dėl nusikalstamos veikos numatytos BK 138 straipsnio 1 dalyje (nesunkus sveikatos sutrikdymas) padarymo. Šiuo nuosprendžiu teismas Pareiškėjui paskyrė (duomenys neskelbtini) metų laisvės apribojimo bausmę ir įpareigojo (duomenys neskelbtini) bei taikė baudžiamojo poveikio priemonę (teisės dirbti tam tikrą darbą ar užsiimti tam tikra veikla atėmimas) – uždraudė dirbti apsaugininku ir (ar) apsaugos darbuotoju 1 (vienerius) metus.

Atsakovas atkreipia dėmesį, kad Tvarkos aprašo 23 punktas numato, jog apsaugos darbuotojo ar tarptautinio inkasatoriaus pažymėjimas neišduodamas Įstatymo 22 straipsnio 6 dalyje nustatytais atvejais. Įstatymo 22 straipsnio 6 dalies 3 punkte nurodyta, kad asmeniui, pageidaujanciam tapti apsaugos darbuotoju ar apsaugos vadovu, apsaugos darbuotojo ar tarptautinis inkasatoriaus pažymėjimas neišduodamas, jeigu asmuo neatitinka šio Įstatymo 3 straipsnio 1 dalies nustatytų reikalavimų arba jam taikomi Įstatymo 3 straipsnio 2 dalyje nustatyti apribojimai. Įstatymo 3 straipsnio 2 dalies 5 punkte nurodyta, kad apsaugininku, apsaugos vadovu ar apsaugos darbuotoju negali būti asmuo, turintis neišnykusį ar nepanaikintą teistumą.

Atsiliepime pažymima, kad pagal BK 97 straipsnio nuostatas asmuo laikomas teistu nuo apkaltinamojo nuosprendžio įsiteisėjimo dienos iki teistumo išnykimo ar panaikinimo dienos. Šis laiko tarpas tęsiasi visą bausmės atlikimo laiką ir baudžiamųjų įstatymų nustatytą laiką po bausmės atlikimo. Teistumas išnyksta ir asmenys laikomi neteistais, kai sueina BK 97 straipsnyje nustatyti terminai (6 dalis) (Lietuvos Aukščiausiojo teismo 2014 m. gruodžio 16 d. nutartis Nr. 2K-560/2014). BK 97 straipsnio 3 dalies 3 punkto „a“ papunktyje nurodyta, kad turinčiais teistumą laikomi asmenys, nuteisti už tyčinius nusikaltimus ir realiai atlikę paskirtą bausmę – bausmės atlikimo laikotarpiu ir po bausmės atlikimo arba atleidimo nuo bausmės atlikimo trejus metus, jeigu jie nuteisti už nesunkų ar apysunkį nusikaltimą.

Departamentas nurodo, kad teismo paskirta (duomenys neskelbtini) metų laisvės apribojimo bausmė Pareiškėjui pasibaigė 2022 m. sausio 24 d., ir tai yra data, kai pasibaigė bausmės atlikimo laikas. Tačiau pažymi, kad po teismo paskirtos bausmės atlikimo dar nėra praėję treji metai, todėl Pareiškėjas šiuo metu yra laikomas asmeniu, turinčiu neišnykusį ar nepanaikintą teistumą. Teigia, kad Įstatymo 3 straipsnio nuostatos yra imperatyvios ir Atsakovas neturi diskrecijos pasirinkti kitokį elgesio variantą, kaip tik neišduoti apsaugos darbuotojo pažymėjimo, kai nustatoma bent viena iš nurodytų alternatyvių aplinkybių, todėl į tai atsižvelgiant Atsakovas priėmė skundžiamą Sprendimą Įstatymo 3 straipsnio 2 dalies 5 punkte numatytu pagrindu.

Pareiškėjas, susipažinęs su Atsiliepimu, elektroniniu paštu pateikė pastabas (b.1. 25) nurodydamas, kad teismas jo neįpareigojo lankytis probacijoje, jam vis dar nėra aišku, kiek laiko dar negalima dirbti, kada pasibaigia teistumas. Akcentuoja, kad teismas uždraudė apsaugos darbuotoju dirbti vienerius metus ir šis laikas jau yra praėjęs.

Skundas atmestinas.

Šioje byloje ginčas kilo dėl Policijos departamento prie Vidaus reikalų ministerijos (minėta, toliau – ir Atsakovas arba Departamentas) (data neskelbtina) sprendimo Nr. (duomenys neskelbtini) „Atsisakyti „Asmeniui X“ išduoti apsaugos darbuotojo pažymėjimą“ (minėta, toliau – ir Sprendimas, b.1. 3-5), kuriuo atsisakyta Pareiškėjui išduoti apsaugos darbuotojo pažymėjimą, teisėtumo.

Iš byloje surinktų įrodymų nustatyta, kad 2024 m. rugsėjo 30 d. Pareiškėjas Departamentui pateikė Prašymą išduoti apsaugos darbuotojo (inkasatoriaus) pažymėjimą Nr. (duomenys neskelbtini) (minėta, toliau – ir Prašymas; b. 1. 19). Teikdamas Prašymą Pareiškėjas sutiko, kad

teisės aktų nustatyta tvarka policija atliktų patikrinimus, susijusius su Lietuvos Respublikos asmens ir turto saugos įstatyme (minėta, toliau – ir Įstatymas) nustatytais apribojimais.

Atsakovas, nagrinėdamas Pareiškėjo Prašymą, atliko patikrinimus, nustatytus Įstatyme ir Lietuvos policijos generalinio komisaro įsakymu Nr. 5-V-928 patvirtintame „Apsaugos darbuotojo, tarptautinių inkasatoriaus ir inkasavimo pažymėjimų išdavimo, galiojimo panaikinimo, inkasavimo pažymėjimo naudojimo ir informacijos policijai teikimo tvarkos apraše“ (minėta, toliau – Tvarkos aprašas) ir nustatė, kad Pareiškėjas (duomenys neskelbtini) Vilniaus miesto apylinkės teismo nuosprendžiu buvo pripažintas kaltu pagal BK 138 straipsnio 1 dalį (Nesunkus sveikatos sutrikdymas) ir jam paskirta galutinė bausmė – laisvės apribojimas (duomenys neskelbtini) metams įpareigojant (duomenys neskelbtini) (toliau – elgesio programa), bei taikė baudžiamojo poveikio priemonę (teisės dirbti tam tikrą darbą ar užsiimti tam tikra veikla atėmimas) – uždraudė dirbti (duomenys neskelbtini) 1 (vienerius) metus. Minėtas teismo nuosprendis įsiteisėjo (duomenys neskelbtini), kai Vilniaus apygardos teismas Pareiškėjo apeliacinį skundą atmetė.

Vadovaudamasis BK 11 straipsnio ir 97 straipsnio nuostatomis, Departamentas konstatavo, kad nuo teismo nuosprendžiu Pareiškėjui paskirtos bausmės atlikimo nėra praėję 3 metai, todėl jis laikomas asmeniu, turinčiu teistumą. Vadovaudamasis Įstatymo 22 straipsnio 6 dalies 3 punktu, 3 straipsnio 2 dalies 5 punktu ir Tvarkos aprašo 23 punktu, priėmė Sprendimą neišduoti Pareiškėjui apsaugos darbuotojo pažymėjimo (b. l. 3-4). Apie priimtą Sprendimą Pareiškėjas buvo informuotas (duomenys neskelbtini) raštu Nr. (duomenys neskelbtini) „Dėl apsaugos darbuotojo pažymėjimo neišdavimo“ (b.l. 2-6) kartu pateikiant priimto Sprendimo nuorašą (b. l. 2-6).

Pirmiausia Komisija pažymi, kad, būtent Tvarkos aprašas nustato apsaugos darbuotojo, tarptautinių inkasatoriaus ir inkasavimo pažymėjimų išdavimo, galiojimo panaikinimo, inkasavimo ir inkasavimo pažymėjimo naudojimo bei informacijos apie priimtą į darbą apsaugos darbuotoją ar apsaugos darbuotoją stažuotoją, taip pat apie atleistą apsaugos darbuotoją ar apsaugos darbuotoją stažuotoją ir priimtą ar atleistą apsaugos vadovą teikimo tvarką, reikalavimus inkasavimo automobiliui ir apsaugos darbuotojo bei tarptautiniam inkasatoriaus pažymėjimams (1 punktas). Tvarkos aprašo 23 punktas numato, kad apsaugos darbuotojo ir tarptautinis inkasatoriaus pažymėjimas neišduodamas Įstatymo 22 straipsnio 6 dalyje nustatytais atvejais ir asmenims, neįvykdžiusiems Įstatymo 21 straipsnio 6 dalyje nustatyto įpareigojimo.

Įstatymo 22 straipsnio 6 dalyje nustatytos trys alternatyvios sąlygos, kada asmeniui, pageidaujanciam tapti apsaugos darbuotoju ar apsaugos vadovu, apsaugos darbuotojo ar tarptautinis inkasatoriaus pažymėjimas neišduodamas – viena kurių, kai asmuo neatitinka šio Įstatymo 3 straipsnio 1 dalyje nustatytų reikalavimų arba jam taikomi šio Įstatymo 3 straipsnio 2 dalyje nustatyti apribojimai (3 punktas). Šiame kontekste Komisija pritaria Atsakovės atsiliepimo argumentams, kad Įstatymo 22 straipsnio 6 dalyje išdėstytos teisinės normos yra imperatyvios (įsakmios), todėl jų taikymas yra privalomas ir be išlygų.

Įstatymo 3 straipsnio 2 dalis nustato, kada asmuo negali būti apsaugininku, apsaugos vadovu ir apsaugos darbuotoju. Viena tokių priežasčių, kuri yra esminė nagrinėjamam ginčui, yra neišnykęs ar nepanaikintas asmens teistumas (Įstatymo 3 straipsnio 2 dalies 5 punktas). Būtent dėl neišnykusio teistumo Departamentas priėmė Sprendimą neišduoti Pareiškėjui apsaugos darbuotojo pažymėjimo, todėl apie teistumą šiame sprendime pasisakytina plačiau.

BK 11 straipsnio 3 dalyje pažymėta, kad nesunkus nusikaltimas yra tyčinis nusikaltimas, už kurį baudžiamajame įstatyme numatyta didžiausia bausmė neviršija trejų metų laisvės atėmimo. Šioje byloje nėra ginčo dėl to, kad Pareiškėjas (duomenys neskelbtini) Vilniaus miesto apylinkės teismo nuosprendžiu buvo pripažintas kaltu pagal BK 138 straipsnio 1 dalį dėl *nesunkus sveikatos sutrikdymo*. Už nusikaltimo, numatyto BK 138 straipsnio 1 dalyje, padarymą, numatyta maksimali bausmė yra laisvės atėmimas iki trejų metų. Pagal BK 97 straipsnio 1 dalies nuostatas, turinčiais

teistumą laikomi už nusikaltimo padarymą nuteisti asmenys, kuriems įsiteisėjo teismo priimtas apkaltinamasis nuosprendis. Pareiškėjui nuosprendis įsiteisėjo 2021 m. sausio 25 d., kai Vilniaus apygardos teismas nutartimi atmetė Pareiškėjo apeliacinį skundą. Pagal BK 97 straipsnio 3 dalies 3 punkto „a“ papunktį, asmenys, nuteisti už tyčinius nusikaltimus ir realiai atlikę paskirtą bausmę, laikomi *turinčiais teistumą bausmės atlikimo laikotarpiu ir po bausmės atlikimo arba atleidimo nuo bausmės atlikimo, trejus metus*, jeigu jie nuteisti už *nesunkų* ar apysunkį nusikaltimą. BK 97 straipsnio 5 dalyje nurodyta, kad šio straipsnio (t. y. BK 97 straipsnio) 3 dalies 3 punkte nustatyti teistumo terminai už nesunkų nusikaltimą *skaičiuojami nuo paskirtos bausmės atlikimo*. Bausmių vykdymo ir atlikimo tvarka, sąlygos ir principai įtvirtinti Lietuvos Respublikos bausmių vykdymo kodekse (toliau – BVK), kurio 93 straipsnio 2 dalyje nurodyta, kad bausmės vykdymas baigiamas paskutinę jos vykdymo dieną. Pareiškėjas 2022 m. vasario 4 d. buvo išregistruotas iš probuojamųjų asmenų duomenų registro (b.1. 20) Pagal BK 97 straipsnio 6 dalies nuostatas, teistumas išnyksta ir asmenys laikomi neteistais, kai sueina BK 97 straipsnyje nustatyti terminai – Pareiškėjo atveju – po bausmės įvykdymo praėjus dar trejiems metams. Pažymėtina, kad byloje nėra duomenų, kad teismo sprendimu Pareiškėjo teistumas būtų sutrumpintas arba panaikintas (BK 97 straipsnio 7 dalies pagrindu kai suėjus ne mažiau kaip pusė teistumo termino, teismas nuteistojo prašymu gali sutrumpinti teistumo laiką arba panaikinti teistumą).

Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismo 2011 m. lapkričio 11 d. nutarime nurodyta, kad „teistumas lemia asmeniui tik įstatymuose nustatytas specialias baudžiamąsias teises pasekmes. Tačiau teistumo pasibaigimas (kai asmuo baudžiamosios justicijos požiūriu nebelaikomas teistu) negali būti suprantamas kaip, kad esą išnyksta pats asmens nuteisimo faktas ir nereiškia, kad kitose teisinių santykių srityse, pvz., vertinant asmens reputaciją, negali būti atsižvelgiama į tai, ar asmuo buvo teistas. Vadinasi, sąvokos „teistas“ ir „turintis teistumą“ iš esmės skiriasi: teistumas baudžiamosios justicijos požiūriu gali pasibaigti ar būti panaikintas, bet pats asmens nuteisimo faktas niekaip negali būti panaikintas ir visada lieka jo gyvenimo faktu ir biografijos dalimi.“. Lietuvos Aukščiausiasis Teismas išaiškino, kad „asmens teistumas suprantamas kaip tam tikras asmens nuteisimo už nusikalstamą veiką (tik nusikaltimą) teismo apkaltinamuoju nuosprendžiu juridinis faktas, bausmės atlikimo padarinys, kaip baudžiamosios atsakomybės tąsa. Ši teisinė kategorija būdinga tik baudžiamajai teisei ir, priskiriant ją prie baudžiamosios atsakomybės turinio elementų, yra dar vienas skiriamasis požymis, atribojantis baudžiamąją atsakomybę nuo kitų teisinės atsakomybės rūšių. <...> (2014 m. gruodžio 16 d. nutartis baudžiamojoje byloje Nr. 2K-560/2014).

Sutiktina su Pareiškėju, kad Vilniaus miesto apylinkės teismo paskirta galutinė bausmė – laisvės apribojimas vieneriems metams įpareigojant dalyvauti elgesio programoje ir teisės dirbti apsaugininku ir (ar) apsaugos darbuotoju vienerius metus yra įvykdyta, tačiau Įstatyme, kuris reglamentuoja asmens ir turto saugą vykdančių apsaugos darbuotojų teises bei pareigas ir šios veiklos valstybinę priežiūrą, imperatyviai nurodyta, kad asmuo negali būti apsaugos darbuotoju, jei turi neišnykusį teistumą, todėl Atsakovas privalo vadovautis nurodytu teisiniu reglamentavimu. Iš bylos faktinių aplinkybių nustatyta, kad Pareiškėjas Prašymo pateikimo ir Sprendimo priėmimo metu turėjo neišnykusį teistumą.

Komisijos posėdžio metu, Pareiškėjas teigė nesuprantantis, kodėl jis buvo įtrauktas į probuojamųjų asmenų duomenų registrą. BVK 19 straipsnio (nuosprendžio įsiteisėjimo metu galiojusi redakcija nuo 2020 m. liepos 1 d. iki 2022 m. sausio 1 d.) 1 dalyje nurodyta, kad laisvės apribojimo bausmę vykdo probacijos tarnyba, o BVK 46 straipsnyje įtvirtinta, kad nuosprendis, kuriuo paskirtas laisvės apribojimas, pradedamas vykdyti nuo įsiteisėjusio nuosprendžio nuorašo gavimo probacijos tarnyboje dienos. BVK 46¹ straipsnio 1 dalyje 1 punkte nurodyta, kad nuteistieji, kuriems paskirtas laisvės apribojimas, privalo atvykti į probacijos tarnybą per tris darbo dienas nuo teismo

nuosprendžio (nutarties), kuriuo paskirta laisvės apribojimo bausmė, įsiteisėjimo arba probacijos tarnybos šaukimo gavimo. Pagal pateiktą Registro išrašą matyti, kad Pareiškėjas 2021 m. vasario 5 d. buvo įtrauktas į probuojamų asmenų duomenų registrą, nes jam buvo paskirta 1 metų laisvės apribojimo ir baudžiamojo poveikio priemonė draudimas dirbti tam tikrą darbą. (duomenys neskelbtini) – suėjus bausmės įvykdymo terminui – Pareiškėjas iš šio registro buvo išregistruotas. Komisija pažymi, kad, kaip matyti iš aukščiau aptarto teisinio reglamentavimo, asmenys, kuriems yra paskirta laisvės apribojimo bausmė, privaloma tvarka yra įtraukiami į probuojamų asmenų registrą. Be kita ko, BVK 21 straipsnio 4 dalyje nurodyta, kad kai nuteistasis yra teismo įpareigotas dalyvauti elgesio pataisos programoje, šią programą jam parenka probacijos tarnyba. Pagal Registro išrašo duomenis matyti, kad Pareiškėjas buvo įpareigotas per (duomenys neskelbtini).

Pateikdamas Prašymą išduoti apsaugos darbuotojo pažymėjimą, Pareiškėjas sutiko, kad Atsakovas teisės aktų nustatyta tvarka atliktų patikrinimus, susijusius su Lietuvos Respublikos asmens ir turto apsaugos įstatyme nustatytais apribojimais (Tvarkos aprašo 3.1 punktą). Kaip jau buvo akcentuota, šio Įstatymo 3 straipsnio 2 dalies 5 punkte įtvirtinta, kad asmuo negali būti apsaugos darbuotoju, jeigu turi neišnykusį ar nepanaikintą teistumą. Taigi, Atsakovas privalėjo patikrinti Pareiškėjo duomenis dėl teistumo įtariamųjų, kaltinamųjų ir nuteistųjų registre, į kurių duomenis suveda probacijos tarnyba.

Pareiškėjas vienu iš skundo motyvu nurodo, kad nesuprato, kiek laiko jis negali dirbti apsaugos darbuotojo darbo ir kada jam baigiasi teistumas. Komisijos vertinimu, Sprendime detalios nurodyta, kad Įstatymo 3 straipsnio 2 dalies 5 punkte įtvirtinta, kad apsaugos darbuotoju negali būti asmuo turintis neišnykusį ar nepanaikintą teistumą ir detalios paaiškinta individualizuojant Pareiškėjo situaciją – nuo bausmės atlikimo nėra praėję treji metai, todėl tiek laiko jis negali dirbti apsaugos darbuotoju. Pažymėtina, kad suėjus terminui pareiškėjui neužkertamas kelias kreiptis dėl apsaugos darbuotojo pažymėjimo išdavimo Tvarkos apraše nustatyta tvarka.

Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAI) 3 straipsnio 5 punkte yra įtvirtintas išsamumo principas, kuris reiškia, kad viešojo administravimo subjektas (ginčo atveju – Atsakovas) į prašymą ar skundą turi atsakyti aiškiai ir argumentuotai, nurodydamas visas prašymo ar skundo nagrinėjimui įtakos turėjusias aplinkybes ir konkrečias teisės aktų nuostatas, kuriomis rėmėsi vertindamas prašymo ar skundo turinį. Esminiai reikalavimai, taikytini administraciniam sprendimui, yra įtvirtinti VAI 10 straipsnio 5 dalyje – turi būti nurodytas administracinio sprendimo teisinis ir faktinis pagrindas ar kitos administraciniam sprendimui įtakos turėjusios aplinkybės (VAI 10 straipsnio 5 dalies 5 punktas) bei administracinio sprendimo motyvai (VAI 10 straipsnio 5 dalies 6 punktas). Individualus administracinis aktas turi būti pagrįstas objektyviais duomenimis (faktais) ir teisės aktų normomis, o taikomos poveikio priemonės turi būti motyvuotos. Ši teisės norma siejama su teisėtumo principu, pagal kurį reikalaujama, kad viešojo administravimo subjektai savo veikla nepažeistų teisės aktų reikalavimų, kad jų sprendimai būtų pagrįsti, o sprendimų turinys atitiktų teisės normų reikalavimus. Komisijos vertinimu skundžiamas Sprendimas atitinka VAI 10 straipsnio reikalavimus, iš jo turinio galima suprasti atisakymo išduoti apsaugos darbuotojo pažymėjimo priežastis.

Atsižvelgiant į aptartų teisinių ir faktinių aplinkybių visumą, Komisija daro išvadą, kad Policijos departamento prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos Viešosios tvarkos biuras savo kompetencijos ribose įvykdė pareigą, objektyviai išaiškino sprendimui priimti reikšmingas faktines aplinkybes, tinkamai taikė ginčo teisinius santykius reglamentuojančias teisės normas bei (data neskelbtina) priėmė teisėtą sprendimą (duomenys neskelbtini) „Atsisakyti „Asmeniui X“ išduoti apsaugos darbuotojo pažymėjimą“, kuri naikinti nėra nei teisinio, nei faktinio pagrindo, todėl skundas atmestinas kaip nepagrįstas.

Komisija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 22 straipsnio 1 dalimi,

n u s p r e n d ž i a:

pareiškėjo „Asmens X“ skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo dienos bylos šalys gali skųsti Regionų administracinio teismo Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkas

Komisijos nariai

Giedrius Jakubėnas

Vaida Jokubauskaitė

Danutė Kulikauskienė

Svetlana Sinkevičienė